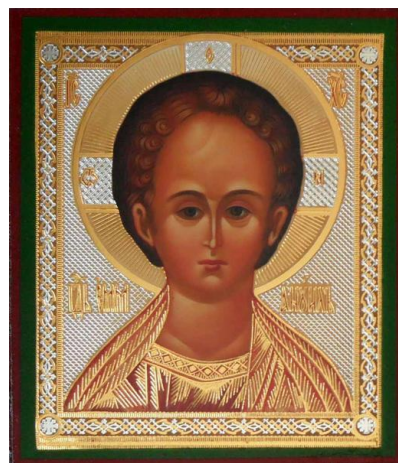

Sogneblad

Skt. Elisabeths Kirke i Holbæk

December 2020

EMMANUEL – GUD MED OS

Kære Menighed. En af de ting, som vi i Adventstiden forsøgte at slå fast, var, at det endnu ikke var Jul. I Adventstiden forsøgte vi at slå det fast, at tiden fra den første Søndag i Advent frem til Juleaften endnu ikke var fejring af Jesu Fødselsfest, men en forberedelse til den.

Nu er Adventstiden snart forbi for denne gang. Snart vil det ikke længere være så meget venten – i hvert fald ikke i forbindelse med de liturgiske fejring - men selve begivenheden, selve virkeligheden: Han er født! For os troende er det at fejre Jul ikke blot Jesu fødselsdagsfest, sådan som vi fejrer vore fødselsdage ved at konstatere, at vi for hvert år bliver ældre og ældre. Når vi fejrer Julen, så er det ikke en markering af, at Jesus er ved at blive ældre og ældre.

Nej, slet ikke det! Guds forsyn har bestemt, at vi ved at samles i kirkerne år efter år til Jul, delagtiggøres i den enkeltstående, ja eneste begivenhed: At "et Barn er født os, en Søn, ja, Guds egen Søn er givet os." Derfor tager vi ikke fejl ved, at vi i Julen egentligt ikke nødvendigvis og fast behøver at holde os til, at "det skete i de dage..." – en gang for over 2000 år siden. Det sker i dag! Og det er vi vidner til.

Ja, rigtigt nok, præsenterer Lukas i sin beretning den historiske kontekst for Jesu fødsel for os. Rigtigt nok skal vi heller ikke fornægte denne historiske kontekst og dens vigtighed. Men vi kan – i kraften af troens gave, som er frugten af Guds barmhjertighed med os – også hæve os udover det historiske. Dette er i princippet kun muligt i Kirkens liturgi (takket være Guds ordning desangående!).

Og her tillader jeg mig i parentes at bemærke, at det i en høj grad af denne grund ikke er ligegyldigt, om vi deltager i Kirkens liturgi eller ej.

Se, det er let at forestille sig et nyfødt Barn ved at læse Lukas' historiske fortælling – den vi hører Juleaften (Juleaften).

Men hvor finder vi det lille Barn i Johannes' toptologiske beretning? Kan vor forestillingskraft virkeligt være i stand til at tegne et Barns billede for vore øjne, når vi hører: "I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud", mens knæene nærmest instinktivt bøjer sig ved erfaringen af Den Almægtige Guds Majestæt?

Kan vi virkeligt tænke på et lille, fattigt Barn, der er blevet lagt i en krybbe, når vi hører: "Alt blev til ved Ham, og uden Ham blev intet til af det, som er."? Har man ikke snarere – hvis man endnu ikke har modtaget den kristne tro – lyst til at tænke, at disse udtalelser passer bedre til kejser Augustus, om hvem man troede, at det var ham, der var "freds fyrste" og "verdens hersker"?

Nok har vi mennesker en ekstra stor årsag til taknemmelighed, at Gud både inspirerede Lukas og Johannes til, at de hver på sin egen måde fortæller os om Guds Søns komme til verden. Om Hans måde at blive Menneske på. Takket være Lukas kan vi være sikre på, at Johannes skriver om Det Lille Barn, der blev født af Jomfru Maria. Takket være Johannes kan vi være sikre på, at mens Lukas skriver en ikon af den fysiske Jesus for os, af det lille Barn omgivet af Jomfru Maria, Josef, englene, hyrderne, præsenterer han for os det Guds Ord,

som på trods af de ydmyge kår for sin jordiske fødsel ejer hele universet, det Guds Ord, som ydmygede sig selv for at frelse mennesker.

Det er egentligt ikke kun Jesu fødsel af Jomfru Maria vi præsenteres for i Julens liturgi. Man kan egentligt tale om Hans tredobbelte fødsel ud fra Johannes Evangeliums prolog:

- 1) forud for alle tider som lige med Gud Fader;
- 2) som Menneske i tidernes fylde;
- 3) og den tredje fødsel gælder for Ham at blive født i ethvert menneske, det vil sige at være modtaget af os uden forbehold.

Dette præsenterer Johannes for os ved at lade os erfare hele "Mysteriet Jesus", når vi fordyber os i prologen (det vil sige indledningen til hans Evangelium). Den korte tekst hører utvivlsomt iblandt dem, om hvilke man kan sige, at skulle vi være udsat for, at hele Biblen forsvandt og prologen til Johannes Evangelium blev bevaret som den eneste tilbage, da ville vi kunne alligevel være sikre på, at vi i denne tekst har hele Biblens indhold, hele Guds Ord til rådighed!

Jesu jordiske fødsel, de omstændigheder, som ledsagede Hans fødsel, samt forskellige reaktioner fra menneskers side på Hans fødsel stiller os over for den glæde, som Julen handler om, at Gud er Immanuel, Gud med os. Fattigdommen og menneskers enten direkte negative eller ligegyldige modtagelse af Ham peger på Hans offer for os. Og så forudsiges der ved Hans fødsel Jesu herlighed.

Dette skal alt sammen tjene, at mennesker fødes på ny, får en ny identitet og værdighed. Dette fejrer vi i dag. Lad os leve i kraften af det, hvad vi fejrer. Og lad os blive ved med at bede Ham om at Han må løfte sin hånd i velsignelse til at sætte os fri for pandemien, for alle dens følger, for alt det, der stadigvæk i os og denne verden sætter skel imellem os og Ham. En rigtig velsignet Jul til alle.

Pastor Michal Bienkowski

Den "hellige time"

Hvert år på Palmesøndag og Langfredag lytter vi til oplæsningen af Jesu lidelseshistorie.

Vi hører blandt andet fra Mattæusevangeliet kap. 26, v. 36-45 om, hvordan disciplene efter påskemåltidet fulgte Jesus hen til Getsemane Have.

Jesus vidste, at han snart ville blive arresteret og korsfæstet, og var grebet af sorg og angst. Han ville bede til sin Far i himlen og opfordrede sine disciple til at bede sammen med Ham. Men det var blevet sent, de var trætte og kunne ikke holde sig vågne. Tre gange fandt Jesus dem sovende, vækkede dem og spurgte, om de da ikke engang kunne våge en time sammen med Ham?

Hvem af os har ikke lyttet til dette evangelium og tænkt, at hvis vi havde været en af disciplene, så skulle vi nok have holdt os vågne, så vi kunne bede sammen med Jesus?

Begrebet "den hellige time" kommer af dette evangelium om den sidste time, Jesus havde sammen med disciplene før sin død. Den time de sov fra. I dag kalder Jesus os stadig til at våge og bede sammen med sig. Det fortalte Jesus selv i en åbning til den hellige Sr. Marguerite Marie Alacoque i år 1674.

Den hellige Marguerite Marie Alacoque

Marguerite Marie Alacoque blev født i Frankrig i 1647 og døde i 1690. Hun indtrådte som 24-årig i Salesianerindernes kloster i Paray-le-Monial. Siden hun var omkring 20 år havde hun modtaget visioner af Jesus, og de fortsatte i klostret.

I en række af visioner mellem 1673-75 viste Jesus hende sit hellige hjerte, omspændt af tornekrone og brændende af kærlighed til mennesker. Jesus pålagde hende at fremme tilbedelsen af Hans hellige hjerte, symbolet på Hans kærlighed, som mennesker så ofte afviser. Jesus gav hende til opgave at indføre en fest for Hans hellige hjerte, som

skulle fejres søndagen efter Kristi Legems og Blods fest – nøjagtig som vi gør det den dag i dag.

Jesus bad også Sr. Marguerite Marie om at modtage den hellige kommunion den første fredag i hver måned til sone for de synder, der var begået imod Ham (dette har p. Michal skrevet om i sogneblad 7. årg., nr. 1, som kan læses på hjemmesiden www.katolsk-vestsj.dk). I tillæg dertil skulle hun holde en times bøn hver torsdag aften til minde om Hans smerte og forladthed i Getsemane have, mens disciplene sov. Dette blev oprindelsen til dét, vi i dag kalder *”den hellige time”*.

Det er nemlig sådan, at når et menneske modtager visioner af og budskaber fra Jesus, sker det aldrig for dét menneskes egen skyld, men budskabet gælder alle mennesker. Derfor kan vi tro, at Jesus også i dag opfordrer os her og nu til at bruge lidt vores tid til at være sammen med Ham i bøn.

Hvordan kan vi holde en hellig time?

Mens disciplene sov, bad Jesus selv til sin Fader i Himlen i sin angst for alt dét, som han vidste ville ske med Ham. *”Min sjæl er fortvivlet indtil døden”*, sagde Han til disciplene. Til sin Fader bad Han: *”Fader, hvis det er muligt, så lad dette bæger gå mig forbi. Dog, ikke som jeg vil, men som du vil.”*

Når vi vil holde en hellig time, opfordrer Jesus os altså til at være med Ham og leve os ind i, hvad Han gennemgik op til sin død. Men vi kan også reflektere over, at netop i denne nat ser vi Jesus som et menneske ligesom vi. Et menneske, der frygter for det, der skal komme. Derfor opfordrer Jesus os til at bede ligesom Han selv gjorde det. Vi har også lov til at bede om at måtte slippe for det, vi har foran os af lidelse, hvis det er muligt. Men samtidig

bør vi følge Jesu eksempel og modtage lidelsen, hvis det er Guds vilje, med bøn om at Gud selv vil være med os i lidelsen.

Jesus bad Sr. Marguerite Marie om at holde den hellige time hver torsdag aften, fordi det var aftenen før Langfredag, Han selv bad denne bøn. Rundt omkring i verden har dét at holde en hellig time udviklet sig til at tilbringe en time i eukaristisk tilbedelse foran det udstillede sakramente i monstransen, eller foran tabernaklet. Nogle steder er det organiseret som evig tilbedelse, sådan at der altid og uden ophør er mennesker, der afløser hinanden, i tilbedelse foran Sakramentet.

Men mindre kan gøre det. Det vigtigste for enhver af os er at lytte til Jesu opfordring om at våge og bede sammen med Ham og beslutte os til at følge hans kald. Gerne hver torsdag aften, men lige så gerne på andre tidspunkter, som vi kan give til Ham og gerne hver dag. Måske har vi ikke mulighed for at knæle foran Sakramentet eller foran tabernaklet, men vi kan finde et sted, hvor vi kan være roligt og uforstyrret i bøn sammen med Ham. Måske magter vi ikke at bede en hel time, men må begynde med kortere tid. Det vigtigste er, at vi forsøger at bede.

De allerfleste af os kan nok forestille sig, at tanker vil flyve alle mulige steder hen bort fra bønnen, og at vi endda vil komme til at kede os. Måske vil det endda gå os som disciplene, at vi falder i søvn? Så er det vigtigt at huske på, at det egentlig er Jesus, der ønsker at være sammen med os: *”Kunne I da ikke våge blot en time sammen med mig? Våg og bed om ikke at falde i fristelse”* (Matt 26, 40-41).

Meningen med at holde en hellig time i bøn er ikke, at man skal fremsige en masse bønner, man kender i forvejen, Nej, meningen er netop at være sammen med Jesus. Være stille foran Ham. Det kræver tilvænning og øvelse.

En måde at gøre det på er at dele tiden op i tre dele. I den første del af tiden, kan vi forestille os Jesu hjerte og lade vort hjerte lytte til Hans hjerte og tale til Hans hjerte om alt, hvad der rører sig i os. Vi kan mindes Hans ord, Hans liv og den måde, Han er til stede i vores liv, når vi tilbeder Ham i det hellige Sakramente, og når vi ellers bliver opmærksomme på, at Han er med os. Vi kan bede Ham om alle ting, fortælle Ham om alle vore bekymringer, alt dét vi ikke forstår. Alle de synder, vi har begået, kan vi bede om tilgivelse for, og vi kan bede Ham

om at vi må vide, hvad der er Guds vilje og at vi må følge den. Vi kan huske at takke Ham for alt, hvad Han giver os. Denne del af tiden handler om os selv og vores forhold til Jesus.

Den næste del af tiden kan vi bruge til forbøn for mennesker i vores liv: familie, venner og dem, vi ikke har det så nemt med. I denne del af tiden kan vi bede Jesus om at vise os, hvordan vi kan elske alle dem, der er vor næste, sådan som Han selv elsker dem.

I den sidste del af tiden kan vi bede for alle anliggender i hele verden. For kristne, der bliver forfulgt, ofre for sult, krig, sygdom og katastrofer. For kirken, dens præster, biskopper og paven. Vi kan glæde og undre os over verden, Guds skaberværk, og takke Ham for alt det smukke og gode, der kommer fra Ham.

Det er bare én måde at tilbringe en time i bøn sammen med Jesus. Der er mange måder at gøre det på, og hvis man holder ud, vil Jesus selv vise os hvordan.

Den hellige moder Teresa af Calcutta, som grundlagde ordenen Kærlighedens Missionærer, der tog sig af at pleje de fattigste i Calcuttas slum, mente i udgangspunktet ikke, at hendes søstre havde tid til at tilbede det helligste Sakramente en time hver dag. Med tiden indførte hun alligevel, at de holdt en hellig time hver dag, og til sin undren fandt hun ud af, at de derefter fik udført langt mere arbejde, de udviklede sig åndeligt og havde større glæde. Det var også, som om Jesus hørte deres bøn om, at flere måtte blive kaldet til at blive optaget i klosteret, og at de altid måtte have nok penge til deres arbejde med de fattige.

Den tid, vi tilbringer sammen med Jesus, lønner sig også altid for os.

Af Birgit Bidstrup Jørgensen

Kirkeskat, kollekt og corona

– menighedsrådet orienterer

Siden marts måned i år har ingenting i vores kirke været, som det plejer, på grund af faren for smitte med corona-virus. I flere måneder måtte vi ikke samles til messe i kirken mere end 10 personer; sidenhen har der været begrænsede pladser ved messen både i kirken og i menighedssalen, og vi skal huske at spritte hænder, før vi træder ind i kirken. På det sidste skal vi endda bære mundbind, når vi ikke lige sidder på vores plads.

Høstfesten kunne vi heller ikke fejre, som vi plejer, med auktion efter messen over høstens gaver til fordel for menighedens to sponsorbørn i Afrika. Alligevel glæder menighedsrådet sig over, at det lykkedes at samle penge nok ind til vores sponsorat bl.a. via MobilePay. Mange tak til alle, der har bidraget.

Indtil nu har vi været vant til, at efter forbønerne blev vin og brød båret frem til alteret, og imens hjalp to børn med at samle penge ind til kollekt. Ingen af delen er tilladt i denne coronatid. Men faktisk har menighedsrådet i længere tid ønsket at tilbyde muligheden for at bidrage til kollekten via MobilePay – for hvem har efterhånden kontante penge på sig længere?

Nu er det blevet muligt. Skt. Elisabeths menighed har fået sit eget MobilePay-nummer under Ansgarstiftelsen. Det betyder, at de penge, man giver som kollekt sendes direkte til Ansgarstiftelsen, som administrerer økonomien i vores bispedømme, og derfra sender de dem tilbage til vores sogn.

MobilePay Skt Elisabeths Kirke

51081

Indtægten fra kollekten ved messen er væsentlig for menigheden og går blandt andet til at købe lys til alteret, altervin, hostier, blomster og andre udgifter til at drive kirken.

Siden corona-restriktionerne har skåret ned på antallet af deltagere til messerne, har det også betydet, at menighedens indtægter fra kollekt er faldet i løbet af år 2020, men der er stadig mulighed for at støtte menigheden økonomisk via MobilePay-nummeret.

Menighedsrådet minder jer også om at huske kirkeskatten for år 2020. Hvis I ikke for længst har givet jeres bidrag, kan det nås endnu. Hvis nogen har brug for at melde sig til kirkeskatteordningen, er der kommet nye tilmeldingsblanketter, og det hele kan klares online på følgende link: www.katolsk.dk/kirkeskat

En trykt blanket til at udfylde i hånden kan fås ved henvendelse til Birgit Bidstrup Jørgensen.

På menighedsrådets vegne, Birgit Bidstrup Jørgensen

Børneundervisning forår 2021

Børn, der forbereder sig til deres første hellige kommunion (Annelies van der Meers hold) tilbydes undervisning efter kl. 15.30-messen hver lørdag.

15. maj modtager børnene deres 1. kommunion.

Undervisning for børn, der har modtaget deres første hellige kommunion gives efter messen:

9. og 23. januar

6. og 20. februar

6. og 20. marts

10. og 24. april

8. maj

22. maj meddeles Firmelsens sakramente til børn, der er tilmeldt og har deltaget i undervisningen.

Messer i Skt. Elisabeths Kirke

Ingen messe på søndage.

Lørdag:

Kl. 15.00 Barmhjertighedens rosenkrans

kl. 15.10: Guds Moders Rosenkrans

kl. 15.30 Søndagsmesse.

Kl. 17.30 i coronatiden: Stille messe

Onsdag kl. 17.30: Hverdagsmesse.

Torsdag kl. 08.00: Hverdagsmesse

Se opdateret kalender på www.katolsk-vestsj.dk

Her findes også opslag om andre arrangementer.

Kontakt

Sognepræst:

P. Michal Bienkowski
Frederiksgade 7
4200 Slagelse
Tlf. 58 52 06 45
mobil: 20 72 89 51
e-mail: mb@katolsk-vestsj.dk

P. Michal træffes tirsdag – søndag.
Om nødvendigt også mandag.
Møder kan aftales telefonisk eller pr. e-mail.

Hjemmeside: www.katolsk-vestsj.dk

Skt Elisabeths Kirke 51081

Formand for menighedsrådet:

Marymalar Elden
e-mail: eldenmarymalar@gmail.com

Organist:

Annelies van der Meer
annelies_van_der_meer@hotmail.com

Kateketer:

Annelies van der Meer (yngste hold):
e-mail: annelies_van_der_meer@hotmail.com

Birgit Bidstrup Jørgensen (ældste hold):
e-mail: birgitbidstrupjoergensen@gmail.dk

Redaktør af sognebladet:

Birgit Bidstrup Jørgensen
e-mail: birgitbidstrupjoergensen@gmail.dk

Har du lyst til at sende et indlæg til sognebladet modtages det meget gerne!

